YIL 3

52

7 Ağustos 1978

FİYATI 250 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

halkımızın çıkarlarıyla oynanıyor

AMBARGONUN ŞARTLI KALKMASININ NEYE HİZMET ETTİĞİ AÇIKTIR

• Ambargonun Kaldırılması Değil, Bağımsızlığın Kazanılması Şarttır

Kalktı kalkacak derken Ambargo Amerikan Senatosundan sonra Temsilciler Meclisinde de şarta bağlanarak kaldırıldı. Ya da Ambargonun sürdürülmesi yeni şartlara bağlandı.

ABD emperyalizmi, Türkiye ile Yunanistan arasında sürdürmeye devam ettiği denge politikasıyla halkımızın çıkarlarına ambargo koymaktadır. Bizim kapitalistlerimiz Ambargonun kalkmasını dört gözle beklerken ABD bu sabırsız bekleyişten azami istifadeyi sağlamayı, Türkiye'nin emperyalizme siyasi ve ekonomik bağımlılığını daha da pekiştirmeyi kollamaktadır. Bu nedenle ve bilerek ambargo meselesini yılan hikayesine çevirdi.

Türkiye'nin egemenleri de Ambargonun kalkması için çırpınıp duruyorlar. Böylece Amerikasız olamayacaklarını, dolayısıyla bağımsızlığımızın can düşmanı olduklarını bir kere daha dünya âleme açıkça ilan ediyorlar.

Öte yandan ABD'li siyasetçiler, Ambargonun şartlı kaldırılmasının hemen ardından, şimdi Ambargo kalktığına göre Türkiye'deki Amerikan üslerinin artık açılması gerektiğini dillerine dolayıverdiler. Aslına bu üsler hiç bir zaman işlevlerini yerine getirmekten gerçekten alıkoyulmamışlardır ama, üslerin yeniden açılması konusunda koparılan bu vaveyla, emperyalizmin Türkiye üzerindeki hesaplarına ve bu yolda kullandığı yöntemlere ışık tutmaktan geri kalmıyor.

Halkımız her geçen gün gerçekleri, oynanan oyunların altında yatanları daha bir açıklıkla kavramaktadır. Halkımızın çıkarları Ambargonun kalkmasında değildir. Asıl kurtuluş emperyalizmden bağımsızlıktan geçer. Bunun için Ambargonun kaldırılması değil, bağımsızlığın kazanılması şarttır.

Yüksek Askeri Şura Toplantısı Önemi: Ordu Kademeleri Gerici Unsurlardan Temizlenmelidir

Bu yılki Yüksek Askeri Şûra toplantısı ,sağ sosyal demokratların ağırlıkta olduğu hükümetle faşist ve gerici güçler arasındaki güç dengesindeki gelişmeler bakımından kritik bir dönemde yer alıyor. Faşistlerin ve faşizm işbirlikçilerinin ülkede anti-demokratizmi daha ileri boyutlara vardırmayı amaçlayan siyasi ve fiili saldırıları olanca şiddetiyle sürmektedir. Gerici güçler bu çabalarında ülkede bir askeri rejimin işbaşına gelmesini sağlama gayretinden de uzak değiller. Bu yolda ordu kademelerinde belli bazı gerici mihrakları kışkırtmaya ve genel olarak kendilerine destek sağlamaya bel bağladıkları açık.

Yüksek Askeri Şura toplantısı ordu üst kademelerinde yeni düzenlemeler getirecek ve ülkenin demokratik yaşamını olumlu ya da olumsuz yönde etkileyici sonuçlar doğuracaktır. Bu bakımdan toplantının, kapalı kapılar ardında da olsa, «fırtınalı» geçeceği muhakkaktır.

Faşist ve gerici güçlerin boy hedefi seçtikleri hükümetin toplantıda demokratik tercihleri dayatması ve alınan kararların etkin bir biçimde cesaret veren gerici unsurlardan temizlenmesi halkımızın âcil talepleri arasındadır.

Hükümet Bafa Gölünü Kamulaştırıyor mu Satın mı Alıyor?

hükümetin üç dört aileye ihsan dağıtmaya hakkı yoktur

Bilindiği gibi Bafa Gölü uzun yıllar birkaç kişinin kanunsuz mülkiyetindeydi. Balık yönünden çok zengin olan gölden ancak bir iki ağa yararlanabiliyordu. Gölün çevresinde oturan köylüler gölden değil yararlanmak, yanına dahi yaklaşamıyorlardı. Bu yüzden birçok köylü göl ağalarının kiralık adamları tarafından öldürülmüştü. Gölün durumunun kamuoyuna yansıması, hükümeti bu konu da önlemler almaya sevketmişti. Köyişleri Bakanı Ali Topuz, Bafa Gölünün kamulaştırıldığını bildirmişti. Bunun üzerine çıkarları sarsılan göl ağaları mahkemeye başvurmuşlardı. Mahkemenin kararı "gölün gelecek yıllardaki balık geliri" olarak ağalara hükümetin 28.4 milyon lira ödemesi yönünde oldu.

Göl ağaları, yıllardır oranın köylülerine kan kusturdukları, kendilerine haksız gelir sağladıkları yetmiyormuş gibi, şimdide alacaklı çıkmışlardır. Ülkemizdeki yasalara göre denizler, göller, ormanlar, nehirler kamunundur, başka bir deyişle kimsenin özel mülkü olamaz.

Bafa Gölünün kamulaştırılması şimdiye kadar sürmesine kanunsuz olarak göz yumulan bir kanunsuz durumun düzeltilmesidir. Göl ağalarının yeni düzenleme nedeniyle hazineden hiç bir alacakları olamaz. Tersine, yıllardır hakları gasbedilen Bafa Gölü civarı sakinleri bu göl ağalarından alacaklıdırlar.

Bafa Gölünün kamulaştırılması karşılığında kimseye hiç bir bedel ödenmemelidir. Hükümetin üç dört aileye hazineden ihsan dağıtmaya hakkı yoktur.

Disk Danışma Toplantısı

ÖREN TOPLANTISINDA DİSK - HÜKÜMET İLİŞKİLERI, ANTİ - FAŞİST, ANTİ - EMPERYALİST GÜÇ BİRLİĞİ VE TOPLUMSAL ANLAŞMA KONULARI ÜZERİNDE ÇEŞİTLİ GÖRÜŞLER BELİRTİLDİ

DISK merkez yöneticileri ile bağlı sendikaların yetkililerini bir araya getiren danışma toplantısı geçen hafta Ören'de başladı. Gazetemiz baskıya verildiği sırada toplantı henüz devam etmekteydi.

İlk günlerde söz alan konuşmacılar, Toplumsal Anlaşma gibi son gelişmeler karşısında DİSK'in tavrı konularında görüşlerini dile getirdiler. «Toplumsal Anlaşma» adıyla hükümet ve Türk-İş arasında varılan ücret uzlaşmasına karşı çıkıldı. Bu arada eski DİSK Genel Başkanı ve halen Maden-İş Genel Başkanı olan Kemal Türkler'in DİSK yöneticilerini hükümete karşı yeterince yumuşak bir tavır takınmakla suçlayan konuşması dikkati çekti.

Ören toplantısının ayrıntılı bir değerlendirmesini önümüzdeki hafta okuyucularımıza sunacağız.

BAKIRKÖY HASTANESİ REZALETİ

Hastaneyi Nazi Kampına Çevirenlerden Hesap Sorulmalıdır

Geçenlerde gazete sayfalarında Nazi kamplarındaki insanları anımsatan korkunç resimler yayınlandı. Bunun üzerine Sağlık Bakanı başta olmak üzere bazı yetkili zevât resimlerin çekildiği Bakırköy Akıl Hastanesini «teftiş»e gittiler. Yıllardır insanlık dışı yaşam koşullarında yaşayan bu insanlar bir gazete haberiyle her nasılsa hatırlanmıştı.

Sonradan Hastane baş hekimi yaptığı açıklamada bu insanların bir kısmının kimse tarafından sahip çıkılmayan hastalar olduklarını, bu yüzden dışarı salınamadıklarını söyledi. Yani anlatılmak istenen, bu «sahipsizlerin» ölmelerinin beklendiğiydi. Bunun için böyle bir köşeye atılarak ölmeleri çabuklaştırılıyordu.

Bu manzara, aslında, Türkiye'de yaşayan insanların düçar oldukları sahipsizliğinin bir bölümünü sergiliyordu. Aynı durumu diğer hastane kapılarında, mahallelerde ve birçok söz de işyerlerinde görmek mümkündür. Bir hastanedeki durumu ıslah etmek acaba meseleyi çözecek mi?

Çözülmese bile, Bakırköy Hastanesinde bugüne kadar süregelen durum, genel sahipsizliğin bir yansıması olarak, tam bir rezalettir. Bir hastaneyi Nazi kampına çevirmekten perva duymayan idarî ve tıbbî sorumlulardan mutlaka hesap sorulmalı, haketikleri ceza verilmelidir.

gerçek durum

Esas Çözüm Nedir?

Ambargo kalktı, kalkmadı, şartlı kalktı, vb. tartışmaları ambargo sorunun altına yatan esas sorunun, emperyalizmden bağımsızlık sorununun büsbütün açıklığa kavuşmasına yardımcı olmuştur. Şimdi artık halkımız gerçek durumu daha iyi görebiliyor. Ambargoyu kaldırma-sürdürme manevralarının ne demeye geldiğini daha iyi anlıyor: Emperyalizm halkın çıkarlarıyla oynamaktadır. Emperyalizmin yerli işbirlikçileri de, kuşandıkları kisveler ne olursa olsun, halkın çıkarlarını kendi azınlık çıkarları uğruna pazarlık konusu yapıyorlar.

AP Genel Başkanı Demirel, ambargonun sürdürülmesinin «dostluğa sığmadığı»nı, yıllardır söyleyip duruyordu. Şimdiki hükümetin bu konuda izlediği yol da aslında bundan pek farklı değil. Ecevit hükümeti de, arada bir «Şöyle yaparız, böyle yaparız, oraya girer burdan çıkarız» kabilinden kuru tehditler savurmanın ötesinde, yine işi pazarlığa bağlayıp emperyalizmden «bir şeyler koparmaya» bakıyor.

Ambargonun şartlı kaldırılmasının ardından patlak veren, Türkiye'deki ABD üsleri tartışması bunun açık kanıtıdır. ABD, şimdi, bütün komşu ülkeler ve Orta-Doğu halklarını tehdit eden bu üsler üzerinde pazarlıkta ambargonun kaldırılma şartlarını elinde koz olarak tutuyor. Türkiye hükümeti de bu şartlarda pazarlık masasına oturmaya razı.

Bu tutum belki emperyalizmin yerli işbirlikçilerinin işine yarayabilir. Pazarlık sonucu birtakım dış kaynaklardan sağlanacak kredi, vb. imkânlar artırılabilir. Fakat bu imkânlar kime ve neye yarayacaktır? Tekelci kapitalistlerin darboğazlarını açmaya, yani emekçileri sömürmeye devam ederek kârlarını daha da artırmalarına yarayacaktır. Emperyalizmin bu tür pazarlıklar sonucu bu çevrelere sağlayacağı imkânların emekçi halka hiç bir hayrı olmayacaktır.

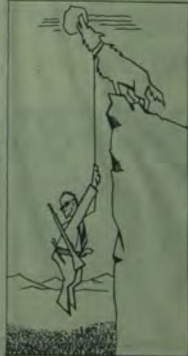
Halkın çıkarları açısından gerçek çözüm, emperyalizmden bağımsızlığın kazanılması ve onunla birlikte tekelcilerin sultasına son verilmesidir. Bunu da emekçi halkın kendi örgütlü iktidar mücadelesi er geç sağlayacaktır.

karanlık emelleri açığa çıktıkça azgınlaşıyorlar

Faşistler Meydan Okuyor

AP'Lİ FAİK TÜRÜN: «GEREKIRSE SILAHLARIMIZI ALIP DAĞA ÇIKARIZ.»

MHP'Lİ YAŞAR OKUYAN: «BU HÜKÜMET BAŞTA KALDIKÇA DAHA ÇOK KAN DÖKÜLECEK.»

Faşistlerin Türkiye'de demokrasiyi boğma emelleri gittikçe açığa çıkıyor. Faşist sözcüler tüm demokrasi güçlerine meydan okumalarında gittikçe şirretleşiyorlar.

Bir yandan silahlı faşist saldırılar sokakları kana boğarken, öbür yandan MHP'nin baş sözcülerinden Yaşar Okuyan, sokakların niçin ve kimler tarafından kana boğulduğunu vurgulamak istercesine, «Bu hükümet başta kaldıkça daha çok kan dökülecektir» diye tehditler savuruyor. Faşizmin Truva Atı AP'nin senatörü ünlü Faik Türün de «Gerekirse silahlarımızı alır dağa çıkarız!» diye demokrasi güçlerine gözdağı vermeye kalkıyor.

Öte yandan faşist cinayet şebekeleri her gün yurdun dört bir yanında yurtseverleri katlederken, Türkeş yeni sahte «barış» ve «kardeşlik» çağrılarıyla ortalığı bulandırıp suçlulara kanat germeye çalışıyor.

Bunun nedeni faşistlerin genel kamuoyunda gittikçe tecrit olmaya başladıklarını görmeleridir. Onun için faşist tedhişi sözle ve silahla görülmemiş boyutlara vardırmaya uğraşıyorlar. Böylelikle fedailerini ve taraftarlarını yüreklendirip, kararsız unsurları kendilerine çekmeyi hedefliyorlar.

Ama emellerine ulaşmak için işledikleri cinayetler, söyledikleri yalanlar ve demokrasi güçlerine attıkları iftiralar halkın gözünde her gün biraz daha çok lânetlenmelerine neden oluyor.

İstedikleri kadar azsınlar. Gün geçtikçe açığa çıkan karanlık emelleri karşısında gittikçe kendini da yatan demokrasi güçlerinin birliği faşizme geçit vermeyecek.

İLAÇLARA YİNE ZAM GELİYOR

İlaç fabrikatörleri sağlık bakanlığına başvurarak bazı ilaçlar için yeni ve yüksek fiyatlar istemişlerdir. Fabrikatörlerin zam istediği ilaçların çoğunun bugün piyasada bulamadığımız ilaçlar olduğu açıklanıyor. Zamlardan sonra bu ilaçların piyasada bulunmasının mümkün olacağı belirtiliyor.

Son bir yıl içinde bazı ilaçlar piyasadan bütünüyle çekildi, sonra yine ortaya çıktı. En acil hastalıklarda kullanılan bu ilaçların yokluğunun baş sorumlusu, ilaç patronları ve onlara arka çıkan hükümetlerdir. Bir avuç tekelci fabrikatörü keyfi kararlarla halkın sağlığını cebini sömüre- 25. yıl dönümü dolr.- gelmektedirler. Devletin ve SSK'nun ilaç üretmesi planları ise her zaman bir yalandan, bir avutmacadan ileriye gitmemiştir.

Patronların yeni zam isteklerine karşılık Sağlık Bakan Vekili Faruk Sükan «ilaca zam yapmak için bakanlığın bir çalışma içinde olmadığını» söylüyor.

Demek ki çalışmalar henüz başlamamış ama yakında başlayacaktır. Her zaman ilaç fabrikatörlerinin istediği olmuş, istedikleri zamları hükümet kabul etmiştir. Yine böyle olacaktır. Çünkü ipler bir avuç tekelcinin elindedir.

Halkın sağlığından hükümetler sorumludur. Hükümet bu anayasal görevinin artık gereğini yapmalı ve bir avuç soyguncunun halkın sağlığı ile pervasızca oynamasının önüne geçmelidir. Halk sağlığının sömürülmesinin önü alınmalı, ilaç üretimi bir avuç patronun tekelinden kurtarılmalıdır.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Bağlantısızlar Konferansında İşbirlikçiler Başarılı Olamadı

Yugoslavya'nın Başkenti Belgrat'ta toplanan ve çalışmalarını bitiren Bağlantısızlar Konferansı sonuç bildirisinde emperyalizmle işbirliği içinde Mısır, Zaire, Fas, Moritanya gibi ülkelerin tüm çabalarına karşılık Küba'nın Afrika'daki varlığını kınayan bir ibare yeralmamıştır. Emperyalizme karşı mücadelenin onurunu koruyan çoğunluk böylesi girişimlere yüz vermemiştir.

Diğer taraftan gene işbirlikçi bazı ülkeler gelecek yılki toplantının Küba'nın başkenti Havana'da yapılmasına karşı çıkmışlar, eğer toplantı yeri değiştirilmezse katılmayacaklarını belirtmişlerdi. Gericilerin bu manevraları da bir netice vermemiştir. Bağlantısız Ülkeler toplantısı gelecek yıl Küba'da da yapılacaktır.

SOVYET KOZMONOTLARI UZAYDA YÜRÜDÜ

Sovyetler Birliği'nin üçyüz gün önce uzaya fırlattığı 19 tonluk Salyut-6 Uzay istasyonundaki bilimsel çalışmaları yürütmek üzere geçenlerde istasyona gönderilen kozmonotlar Aleksandır İvançenkov ve Vladimir Kovalyonok uzayda iki saat yürümüşlerdir.

Kozmonotlar bu yürüyüşleri sırasında yarı sert bir kumaştan yapılan yeni uzay giysilerini denemişlerdir. Kozmonotlar bu arada üçyüz günden beri uzayda bulunan istasyonun bazı dış cihazlarını değiştirmişlerdir. Çok küçük meteorları incelemek için kullanılan bir araçla, dayanıklıkları denenen bazı maddeler de içeri alınmışlardır.

Fidel Kastro Devrimin 25. Yıldönümünde Konuştu:

CARTER'İN İKİYÜZLÜ POLİTİKASI

Yirmibeş yıl önce diktatör Batista yönetimini devirmek için Moncado kışlasına Fidel Kastro ve arkadaşları bir baskın düzenlemiş ve Küba devriminin ilk ateşini yakmışlardı.

Moncado baskınının yirmibeşinci yıl dönümü dolayısıyla Havana'da Devrim Alanını'nda bir konuşma yapan F. Kastro ABD başkanı Carter'ın insan haklarını savunur gözükürken aslında kendi ülkesinde insan haklarının yoğun bir şekilde ihlalini dünyanın gözünden saklamaya çalıştığını söyledi.

Carter'ın bu politikasının tam bir ikiyüzlülük örneği olduğunu belirten Fidel Castro şöyle dedi:

«Milyonerlerle dilencilerin yanyana yaşadığı, yerli halkın ortadan kaldırıldığı ve neslinin tüketilmek istendiği zencilere aşağılık insan muamelesi yapıldığı, kadınların demoralize edildiği ve Porto Riko'lular ile Latin Amerikalılardan nefret edildiği ve bunların sömürüldüğü ve küçültüldüğü bir ülkede insan haklarından nasıl sözedilebilir?»

Amerika'nın yirmi milyon Afrikalıyı baskı altında tutan ırkçı Güney Afrika cumhuriyetiyle Filistin halkını topraklarından atan saldırgan siyonistleri desteklediğini belirten Castro Amerika'nın Küba aleyhinde de çeşitli komplolar çevirdiğini ifade etmiştir.

FİDEL CASTRO

Maocuların Çirkin Manevraları

Emperyalizmle işbirliği yapan Mao'cu siyasetin yalnızlığı arttıkça şirazeden çıkması daha da artmaktadır. Nitekim Yeni Çin Haber Ajansı yaptığı bir yorumda Sosyalizmin güçlü kalesi ve kurtuluş savaşı veren halkların baş desteği Sovyetler Birliği'ni emperyalistlikle, Küba'yı ise paralı asker kaynağı olmakla suçlamıştır. Kurtuluş savaşı veren halkların yanında canlarını feda eden kahraman ve enternasyonalist Küba'lı gönüllülere yapılan bu hakaret Maocuların ne kadar çılgınlaştığını göstermektedir. Maocular ne kadar yırtınırlarsa yırtınsınlar Sosyalist ülkelerle, başta Sovyetler Birliğiyle kurtuluş savaşı veren halklar arasındaki dayanışma ve kardeşliği bozamıyacaklardır

Kaddafi Türkiye NATO'dan Ayrılmalıdır Dedi

Davetli olarak Libya'ya giden bir gazeteci heyetini kabul eden Libya Arap Halk Sosyalist Cemahiriyesi Başkanı Muammer El Kaddafi Arap ve Üçüncü Dünya ülkelerinin Türkiye'yi aralarına alabilmeleri için Türkiye'nin NATO'dan ayrılmasının zorunlu olduğunu söylemiştir.

Türkiye ile Libya'nın emperyalizme karşı artık birleşme noktasına geldiklerini belirten Kaddafi şöyle demiştir:

«Türkiye'ye yaklaşmak isterdik. Ancak Atlantik Paktı yüzünden Arap ve Üçüncü Dünya ülkeleri bunu «Acaba NATO ülkelerine mi yaklaşıyoruz?» şüphesiyle karşılaşıyorlar. Bu nedenle yapacağınız tek şey bu Pakt'tan ayrılmaktır. Türkiye Amerika'nın merhameti altında yaşamamalıdır. Bu Pakt'dan ayrılmak ve bağımsız olabilmek için büyük bir gücünüz var.»

Gazeteci heyetinde bulunan CHP Genel Sekreter yardımcısı Uğur Alacakaptan'ın «Batı ile ilişkilerimizi düzenlerken dikkatli olmak zorundayız. Dünya dengesi ve Türkiye açısından yeni sorunlar yaratmamaya özen göstermeliyiz» demesi üzerine Kaddafi «Çok hesap eden çok korkar» şeklinde cevap vermiştir.

Enver Sedat İhanetten Yargılanıyor

Arap halkının davasına ihanet eden Enver Sedat Irak'ta kurulan bir halk mahkemesinde yargılanmaya başlanmıştır. Suriye, Lübnan, Cezayir, Güney Yemen, Filistin ve Mısırlı üyelerden oluşan mahkemenin ilk celsesinde savcı Sedat'ın Arap davasına ihanetten mahkum edilmesini, Mısır vatandaşlığından çıkarılmasını ve tüm mallarına elkonulmasını istedi.

Savcı, Sedat ile ilgili iddianamesinde Mısır Devlet Başkanı için şu suçlamalara yer vermiştir:

«Arap topraklarının siyonistlerce işgalini kabul ederek Arap ulusuna ihanet etmek, Filistin halkının doğal ve tarihsel haklarını çiğneyerek Filistinlilerin kendi geleceklerini özgürce saptama hakkını ihlal etmek, Filistin halkının temsilcisi olan Filistin Kurtuluş Örgütü'nü tanımamak, Filistinlilere karşı işlenmiş cinayetlerin gizlenmesine yardımcı olmak, Mısır Anayasası ile yasaları çiğnemek Mısır ordusunun kahramanca girişimlerini önemsemeyerek bir emperyalist ajanı olarak kendi durumunu güçlendirmek yollarını aramak, siyonist düşmanla savaş durumuna kendiliğinden son vermek, Mısır'ın Arap dünyasında yalnızlığa itilmesine neden olmak, Amerikan askeri uzmanları ile işbirliğini geliştirmek, sosyalist ekonomik gelişme yollarını bırakarak Mısır'da parazit bir sosyal sınıfın güçlenmesine yardımcı olmak, Mısır'ı yabancı sermayeye açmak, ülkesinin imzaladığı anlaşmalar ve girdiği taahhütlere aykırı hareket etmek.»

Bağdat Üniversitesi rektörü Profesör El Shavi'nin başkanlık ettiği mahkemede Sedat'ın görevinden azlettiği Mısırlı yurtseverler. *Bu arada* General Şazlı tanık olarak dinlenecektir.

EĞİTİM KÖŞESİ

Anti-Faşist Cephe Ne Demektir?

Faşist iktidar tekelci sermayenin en kanlı, en gaddar diktatörlüğüdür. Faşizm tekelcileşen kapitalizmin vardığı bir iktidar biçimidir. Çağımızın emperyalizmden sosyalizme geçiş çağı olması, dünyadaki kapitalist ülkelerde faşizm olgusunu da giderek [illegible]mıştır. Dolayısıyla emperyalizmin bu kanlı, gaddar diktatörlüğüne karşı mücadele vermek bugün işçi sınıfının ve diğer faşizme karşı olan siyasetlerin en önemli sorunlarından biri olmuştur.

Bugün Türkiye'de de faşizm tehdidi herkes tarafından görülebilmektedir. Ancak, faşizme karşı birlik gündeme geldiğinde her kafadan bir ses çıkmakta, dolayısıyla mevzii birliklerin dışına çıkılamamaktadır. Oysa faşizme karşı tüm anti-faşist demokratik güçlerin birleştirilmesi önümüzdeki en öcil görevlerdendir.

Anti-faşist birlik başta sosyalistler olmak üzere sosyal demokrasiyi ve onun solundaki diğer siyasi akımları kapsar. Anti-faşist birliği oluşturan toplum güçlerinin birleştikleri tek nokta, hepsinin faşizme karşı olmaları ve faşizmle mücadele halinde bulunmalarıdır. Nihai amaçları ayrı ayrı da olsa, toplum kesimlerine ayrı ayrı hedefler gösterseler de onları anti-faşist mücadelede birleştiren, varmak istedikleri hedefler değil, faşizme karşı olmalarıdır. Faşizmin tam anlamıyla ortadan kaldırılması onu yaratan emperyalizmin kovulmasıyla, burjuva düzeninin de nihai olarak ortadan kaldırılmasıyla mümkün olacaktır. Ama burjuva demikrasinin sınırları içinde faşizme karşı mücadele ,onun geriletilmesidir; başka bir deyişle, faşizme geçit verilmemesidir.

Bu nedenle faşizme karşı olan, ancak burjuva siyaseti izleyen sosyal demokrasiyi dışlamak, ya da tam tersini yapıp faşizme karşı sosyal demokrasiye öncü görevler yükleyip onun kuyruğuna takılmak, anti-faşist mücadeleyi anlamayan, zararlı görüşlerdir. Her ikisi de faşizme karşı en etkin ve sonuç alıcı bir biçimde mücadele verilmesini engeller.

Anti-faşist cephe kurulmadı diye hiç bir şey yapmamak, beklemek de faşizmin ekmeğine yağ sürer. Bunun için anti-faşist cephenin oluşturulması yolunda faşizme karşı demokratik güçbirliklerine gitmek, bunun platformlarını oluşturmak, başta sosyalistler olmak üzere faşizme karşı olan herkesin görevleri arasındadır. Bu nedenle bu girişimler grup çıkarları açısından ele alınmamalı, faşizmin saldırılarına karşı birleşilmeli, bunun kalıcılaşması için gayret edilmelidir.

Suriye Kendi Kaderini Lübnan'daki Varlığına Bağlıyor

Lübnan'da Arap Barış Gücü adı altında bulunan Suriye Birlikleriyle Sağcı hristiyanlar arasında yoğun çarpışmalar sürerken Şam radyosu bir yayın yaparak Lübnanlı sağcı güçlerin bağlı bulunduğu Falanjist partinin İsrail'in ve emperyalizmin uşağı olduğunu belirtmiştir.

Radyo yayınını şöyle sürdürmüştür:

«Emperyalizm ve [illegible]yonizm komploları için Lübnan'ı bir uygulama alanı olarak seçtiler. Suriye ise bu komploları boşa çıkarmaya kararlıdır. Bugün emperyalizme ve siyonizme karşı Arap direnme gücünü tek başına temsil eden Suriye, kendi kaderinin Lübnan'a ve Lübnan'daki askeri varlığının korunmasına bağlı olduğunun bilincindedir.»

İsrail Başbakanı Menahem Begin ise Suriye'nin Lübnan'daki hareketini engellemek için Fransa'nın müdahalesini istemiştir.

PORTEKİZ'de ERKEN SEÇİM

Portekiz'de Sosyalist Parti ile Merkez Demokrat Parti arasındaki koalisyonun toprakların yoksul köylülerin elinden geri alınması sorunu yüzünden yıkılmasından sonra ülkede meydana gelen hükümet bunalımı sürmektedir.

Portekiz Cumhurbaşkanı Eanes genel seçimlere gitmek için altı aylık bir süre gerektiğini ancak bu süre içinde ülkenin içinde bulunduğu derin ekonomik bunalıma çare arayacak yeni bir hükümetin kurulmasının zorunlu olduğunu belirtmiştir. Eanes «eğer siyasal partiler hükümeti kuramazsa kendisinin bir hükümet kuracağını» açıklamıştır. Eones'in bu açıklaması Merkez Sağ - Sosyal Demokrat Parti tarafından tasvip görmüştür. Sağ güçlerin oylarıyla başkanlığa seçilen Eanes'in hükümeti kurması Portekiz demokrasisi açısından bazı mahzurlar getirebilir. Sağ güçlerin ağır bastığı Devrim Konseyinin demokrasi üzerindeki «vesayetinin» devam ettiği düşünülürse böyle bir hükümetin Parlamentoyu askıya alma neticesini doğurma ihtimalinin hayli yüksek olduğu düşünülebilir.

Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal bir basın toplantısı düzenleyerek demokratik kurumlara saygı gösterilmesini istemiş ve anayasal hükümetlerin Sosyalist Parti üzerine temellenmesi gerektiğini belirtmiştir.

Cunhal böyle bir hükümette istikrarı parlamentodaki Sosyalist - Komünist çoğunluğunun koruyabileceğini söylemiştir.

KISA ... KISA ... KISA ...

ŞİLİ'DE

Şili hükümeti kullandığı kirli mendilleri atıyor

Şili hükümetinin yaptığı bir açıklamaya göre Şili'nin gizli Polis Örgütü DİNA'nın eski şefi ve iki arkadaşı tutuklanmıştır. Eski polis şefinin tutuklanmasının nedeni Allende hükümetinin Dışişleri bakanı Letelier'i ABD'de sürgünde bulunduğu sırada bombayla öldürmeleridir. Açıklandığına göre ABD topraklarında suç işledikleri için bu kişiler ABD'ye iade edileceklerdir.

Anlaşıldığına göre Şili'deki faşist cunta, hem ABD'nin bu kişilerin tutuklanıp kendilerine verilmesi yolundaki baskıları karşısında, hem de artık ihtiyaç duymadığı bu kirli mendilleri harcayarak kendini temize çıkarma gayreti içinde bu tutuma girmiştir. Hasıl olsa faşist cuntanın elinde böylesine canice işleri yürütmek için birçok köpek bulunmaktadır.

Güney Amerika

AFGANİSTAN'DA

Afganistan'da General Davut Han yönetimini devirerek işbaşına gelen Nur Muhammed Taraki liderliğindeki ilerici yönetim feodal toprak ağalarının elinde bulunan ve ekilebilir toprakların % 80'ini oluşturan topraklara elkoyarak az topraksız köylülere dağıtmıştır. Böylece Afgan devrimi halkın sosyal kurtuluşu yolunda ileri bir adım daha atmıştır.

Sağcı Hristiyanlar Lübnan Ordusunun Güneye İlerlemesini Engelledi

İsrail'in Filistin Gerillalarını tasfiye etmek amacıyla Güney Lübnan'a saldırmasından sonra Güney Lübnan'a gelmiş olan Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerleriyle birlikte görev yapacak olan Lübnan ordusuna bağlı bir birlik güneye doğru ilerlerken sağcı hristiyanlarca durdurulmuştur.

Sağcı hristiyanların bu hareketi Lübnan'ı parçalayarak İsrail'le tam bir uyum içinde olacak yeni bir devlet kurma planlarıyla tam bir uyum içerisindedir. Sağcı hristiyanlar böylece kendi kontrolları altındaki bölgede devlet egemenliğini engellemeye çalışmaktadırlar.

Lübnan askeri birliğine ateş açan sağcı hristiyanların İsrail askeri giysileri içinde bulunduğu ve İsrail silahları kullandığı belirtilmiştir.

Iş Yerlerinde Can Kıyımı

İş 'Kaza'ları Devam Ediyor

● ANKARA EGO'DA İKİ İŞÇİ ÖLDÜ, ÜÇ İŞÇİ ZEHİRLENDİ

● ERDEMİR'DE YİNE BİR İŞÇİ ÖLDÜ BİR BAŞKASI SAKAT KALDI

21.7.1978 Cuma günü saat 14.30 sıralarında Ereğli Demir - Çelik Fabrikası'nda iki işçi stok sahasına cevher taşırken kopan konveyör bandının altında kaldı. Kopan konveyör bandının altında kalan Şaban Çam adlı işçi öldü, Mehmet Aktaş adlı işçiyse sağ kasığının patlaması sonucu ağır yaralandı.

Kazadan sonra SSK Ereğli Hastanesi'ne kaldırılan Mehmet Aktaş tedavi altına alındı. Ancak, narkozitörün bulunamaması nedeniyle saatler sonra ameliyat edilebildi. Yapılan ameliyat sırasında sağ bacağı kesilen ve hayalarından birisi alınan Erdemir işçisi 23.7.1978 Pazar günü Ankara SSK Hastanesine gönderildi.

Kaza sonrası olay yerine giderek fotoğraf çekmek isteyen Uyanış gazetesi muhabirine ERDEMİR Yüksek Fırın Mühendisi Oktay Koray ile, Koruma Şefi Ergünal Başar engel olmuşlardır.

EGO, Ankara belediyesine bağlı «Elektrik, Gaz ve Otobüs İşletmesi»nin kısa adıdın. EGO'da CHP'li belediye yönetiminin adamları vardır.

EGO İŞÇİLERİNİN HAYATLARI SÜREKLİ TEHLİKEDE

EGO, Ankara belediyesine bağlı «Elektrik, Gaz ve Otobüs İşletmesi»nin kısa adıdın. EGO'da CHP'li belediye yönetiminin adamları vardır.

Belediyeye bağlı EGO işyerinde, kalifiye usta işçilerin yapması gereken işleri düz işçilere yaptırarak, 10 işçinin yapacağı işi 3 - 4 işçinin üzerine yıkarak, tehlikeli yerlerde çalışan işçilere sağlam âlet yerine bozuk âlet vererek verimi arttıracağım maskesi altında katmerli sömürüyü sürdüren işçilerin hayatını sürekli olarak tehlikeye atan işveren belediye ve EGO yönetimi, kimden yana olduklarını her gün göstermektedirler. İşyerlerinde yeteri kadar kalifiye usta işçi bulundurmayan «halkçı» yönetim, eski CHP Gençlik Kolları Başkanı işçi sınıfı düşmanı Zeki Alçin'i 400 liralık yevmiye ile «kalifiye işçi» olarak işe almıştır. Oysa 25 yıllık kalifiye usta işçilerin gündeliği 200 lirayı aşmamaktadır.

EGO Genel Müdürlüğü'nün işyerlerinde şimdiye kadar yüzlerce işçi ölmüş, binlerce işçi yaralanmıştır. Bu ay içinde hava gazı fabrikasında işçilere bozuk gaz maskesi verilmiş, bu yüzden 3 işçi zehirlenmiştir. 8.7.1978'de Hüseyin Ateşel'e çürük emniyet kemeri verilerek 5 metrelik elektrik direğinden düşüp ölmesine neden olunmuştur. Hüseyin'in kanı daha kurumadan, elektrik akımının hatlardan kesilmemesi sonucu elektrik çarpması ile 12.7.1978'de Mehmet Uçgun ölmüştür.

Oysa Mehmet Uçgun ve 29 arkadaşı Hüseyin Ataşeli'in ölümünden sonra işverene ve sendikaya müracaat edip yeterli iş güvenliği alınmasını istemişlerdi. İşveren buna rağmen hiç bir tedbir almamıştır.

CAN GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASI, İŞÇİLERİN EN BİRİNCİ HAKKIDIR

Bu iş cinayetleri ne ilktir, ne de son. Cinayetlerin sorumluları doğrudan doğruya işverenlerle onların adamlarıdır. İşverenin bir devlet kurumu ya da «halktan yana» bir belediye olması da durumu değiştirmemektedir. Hepsi de, sırf kazanç, daha çok kazanç hırsıyla, kanunların öngördüğü yeterli güvenlik tedbirlerini almamakta, böylece ayrı bir suç da işlemektedirler. Devlet de kendi kanunlarının uygulanmasını sağlamayı kendine iş edinmediğinden, işverenlerin «iş kazaları» konusunda pervasızlıkları gün geçtikçe artmaktadır.

Bu durumda işçiler can güvenliklerini sağlamanın çaresine kendileri bakmalıdırlar. İçinde bulunduğumuz toplu sözleşme döneminde yapılacak sözleşme görüşmelerinde can güvenliği en başta söz konusu edilmeli ve gerekli tedbirlerin alınması sıki ve etkin müeyyidelerle sağlama bağlanmalıdır. Can güvenliği için başlatılacak grevlerin bütün yurtta tüm çalışanlardan sarsılmaz bir destek göreceği de bu arada işverenlere hatırlatılmalıdır.

Şereflikoçhisar'da Yaşam Koşulları ve Çalışma

KAPİTALİST SÖMÜRÜNÜN ACIMASIZCA HÜKÜM SÜRDÜĞÜ BIR BELDE ŞEREFLİKOÇHISAR'DA YAŞAM VE ÇALIŞMA KOŞULLARI

GERÇEK MUHABİRİ. ŞEREFLİKOÇHISAR'DA KİMYA İŞKOLUNDAKI EKSTAŞ FABRIKASINDA ÇALIŞAN İŞÇİLERLE FABRIKADAKI ÇALIŞMA KOŞULLARINI KONUŞTU

Bilindiği gibi, Şereflikoçhisar, Ankara'ya bağlı ve Adana yolu üzerinde bulunan bir ilçedir. Halkın büyük çoğunluğu ve Belediye Başkanının CHP'li olmasına rağmen Belediye yönetimi halkın aleyhine çalışmaktan çekinmemektedir.

Söyleşimiz sırasında adını vermek istemeyen işçiler şöyle konuştular:

«Kanalizasyon tüm beldenin sağlığını tehdit etmektedir. Açıkta akan lâğım suları nedeniyle çocuklarımız sürekli olarak hastalanmaktadır. Hastalarımızla ilgilenen yoktur. Belediye fiyatları hiç kontrol etmemektedir. Fırınlar sağlığa aykırı ekmek çıkarmaktadırlar. İçme suyu dağıtımında ahbap-çavuşluk ilişkileri hâkimdir.

Belediye başkanı sürekli olarak yolsuzluk yapmaktadır. Şehir dışında geniş arsalara sahip olan Belediye Başkanı, kendi arsalarını daha pahalı satmak için başka yerlerde ev yapmak isteyenlere ruhsat vermemektedir. Ev yapmak için Belediye Başkanından arsa almak gerekmektedir. Ruhsat isteyen ev sahiplerinden teberru adı altında haraç olarak 10 bin TL alınmaktadır.»

İlçedeki sorunlardan sonra işçiler, çalıştıkları fabrikadaki sorunlara değindiler. Burada ilginç olan, işçilerin aynı zamanda bu fabrikanın hissedarları olmaları. Fabrikaya ortak edilen işçilerin kapitalizm tarafından nasıl acımasızca sömürüldüklerini, nasıl yoksulluğun içinde kıvrandırıldıklarını yine kendi ağızlarından dinleyelim. İşçileri fabrikaya ortak etmekle kapitalist sömürünün ortadan kaldırılamayacağını görelim. Halkın demokratik iktidarı kurulmadıkça sömürünün engellenemeyeceğini anlayalım. Fabrikaya ortak edilen işçi arkadaşlar şöyle konuştular:

«Biz EKSTAŞ A. Ş.ne hissedar olduğumuz halde yönetimde hiçbir söz ve karar hakkımız yoktur. Büyük hissedarlardan oluşan işverenler işlerine gelenleri toplantılara çağırmaktadır. Kendi çıkarları doğrultusunda kararları rahatlıkla almaktadırlar. Fabrikada 160 kadar işçi çalışmaktadır. İşyeri sağlık koşullarına aykırıdır. Tozdan geçilmediği halde banyo yoktur. Yemekler sağlığa aykırıdır. İlçemizde SSK'nun bir dispanseri dahi yoktur. Buradaki doktor Fabrika Yönetim Kurulu üyesi olduğundan bizimle hiç ilgilenmiyor. Ancak sabah saat 10'a kadar vizite kâğıdı veriliyor. İşveren keyfî olarak bizlerin yerlerini değiştirebiliyor. Disiplin cezaları çok ağır. Mühendisler de bize karşı çok kötü davranıyorlar. Ücretlerimiz, ikramiyelerimiz ve sosyal haklarımız çok geciktiriliyor. 1977 ikramiyelerimiz ve sosyal haklarımız hâlâ ödenmedi. Biz tüm işçiler DİSK'e bağlı Pet-Kim-İş Sendikasına bağlı olmamıza rağmen sendika da bizimle ilgilenmiyor. Bu durumda işyeri temsilcilerimizin de tüm çabaları sonuçsuz kalıyor. Şimdilik pek ses çıkartmıyoruz ama bu hep böyle gidecek değildir. İşçinin fabrikaya ortak olmasının ne demek olduğunu da bu arada çok iyi belledik.»

Toprak Beylerinin Yerini Devlet mi Alıyor?

Yoksul Köylüye Toprak Kiralamak Çözüm Değildir

Fotoğraf: Fikret Otyam

Devlet Bakanı Enver Akova'nın açıkladığına göre hazine ve vakıf arazileri, topraksız ve az topraklı köylülere kiraya verilecektir. Bilindiği gibi, Toprak Reformu yasası daha önce Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmişti. Ancak yerine yeni bir yasa çıkarılmadığı için toprak reformu kâğıt üzerinden bile silinip gitmiştir.

Şimdi Hükümet, göstermelik tedbirlerle, bu boşluğu doldurmaya çalışacağını açıklıyor. Eğer karar çıkarsa köylüler 5 gün içinde muhtarlıklara başvurarak toprak kiralamak istediklerini bildireceklerdir.

Topraksız ve az topraklı köylülerimizin, geçimlerini çoğunlukla kiracılıkla sağladıklarını herkes biliyor. Toprak beyleri ve zengin köylülerin büyük bir çoğunluğu topraklarını yoksul köylülere kiraya vermektedirler. Kiracı köylüler çok zor koşullar altında çalışmakta, yoğun bir sömürü altında inlemektedirler. Toprak sahiplerine ödenen toprak kirasının ardından köylülerin elinde kalan ürünler, onların ölmeyecek kadar yaşamalarına anca yetmektedir.

Toprak kiracılığı yeni bir sömürü biçimi değil. Yoksul köylüler yüzyıllardır bu yoldan sömürülmektedirler. Kiracılık, üreticilerin daha da yoksullaşmasından başka bir sonuç getirmemiştir. Şimdi Hükümetin yapmak istediği, toprak ağalarının ötedenberi yapageldiklerinden başka bir şey değildir.

Köylüleri kiracı olarak sömürmek yerine onların sömürüden kurtulmaları için tedbir almak gerekir. Yeni kiracı köylüler üretmek yerine, mevcut kiracı köylüler toprağa kavuşturulmalıdır. Bunu tam anlamıyla, gerçekten sağlayacak olan, demokratik halk iktidarınca gerçekleştirilecek köylü toprak reformudur. Bugünkü hükümet tarafından yapılabilecek birşey varsa o da hazine ve vakıf arazilerinin topraksız köylülere parasız dağıtılmasıdır.

Sefaköy Halkı Arsenikle Zehirleniyor

DİYARBAKIR'DA HALKIN PIS SULARI KAYNATARAK KULLANMASI ISTENDİ!

Geçenlerde gazetelerde çıkan iki haber Türkiye'de halkın sağlığıyla nasıl oynandığını gösterir ibret belgeleriydi. Sefaköy'de sanayi artıklarının ön tedbirler alınmadan dışarıya verilmesiyle çok kuvvetli bir zehir olan arsenikin halkın içme suyuna karıştığı saptanmıştır.

Öte yandan Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana Diyarbakır'da kolera salgını olduğunu açıklamıştır. Sağlık Bakanı Faruk Sükan bunu tekzip ederek, son zamanlarda ölen 30'dan fazla yurttaşın kolera salgınından değil, «bağırsak enfeksiyonu»ndan öldüğünü söylemiştir. Bakan bu hastalığın pis suları kullanmaktan çıktığını söylemiş, bu nedenle hastalığın önüne geçebilmek için pis suların kaynatılarak içilmesini halka tavsiye etmiştir.

Birkaç parababasının çıkarı için binlerce insan zehirlenme tehlikesiyle karşı karşıya kalır ve düzineyle adam ölürken, hastalığı yaratan koşulları ortadan kaldırmak yerine, halkın pis suları kaynatarak içmesinin istenmesi Türkiye'de sağlık koşullarının ne durumda olduğunu ve insan sağlığına ne kadar önem verildiğini göstermektedir.

Gerçeğe mektup

Sayın GERÇEK gazetesi okurlarına;

Sayın arkadaşlar, biz işçiler hor görülüyoruz. Neden bizleri hor görüyorlar? Bizler işçi olduğumuz, yani üstümüz başımız yağlı, pis koktuğumuz için hor görülüyoruz. En lânetli bir kişileriz. Tüm topluma ve üniversitede okuyan ve diğer okullarda okuyan erkek ve kız arkadaşlara sesleniyoruz: Ne olur biz işçilere yardım edin, biz işçileri hor görmeyin. Bilhassa kız arkadaşlara sesleniyoruz: «A... şuna bak, ne pis insan!» demeyin. Biz işçilere yardım edin. Düşünün ki evleri, apartmanları yapan bizleriz. Giydiğimiz kumaşları, ayakkabıları biz yapıyoruz. Taksileri, otobüsleri, makineleri biz işçiler yapıyoruz. Makineleri ve evleri yaparken kimimiz hayatını kaybediyor, kimimiz sakat kalıyor. İki bin iki yüz liraya beş nüfus besleyen bir işçiyi düşünün. Şu hayat şartlarında yeter mi söyleyin? Haftalığı yirmi liraya 14 yaşında çocuk işçiler sigortasız çalıştırılıyoruz. Bizlere yardım elini uzatın. Üniversitede okuyan arkadaşlar, bizleri eğitin. Biz bilinçli olmak istiyoruz. Neden bizler hor görülüyoruz şu dünyada? Sizlere sesleniyoruz, bizi hor göremeyin. Bilhassa kız arkadaşlara: Bizleri hor görmeyin ne olur, yalvarıyoruz.

Nice mutlu günler sizlerin olsun, hoşça kalın.

Mehmet Sinanoğlu
UŞAK

GERÇEK'TEN MEKTUP

Mektubunu aldık. Yukarıda yayınlıyoruz. Fakat; mektupta yazdıklarınla ilgili birkaç söz etmeden geçemeyeceğiz.

Senin de mektubunda belirttiğin gibi «evleri, apartmanları yapan, giydiğimiz kumaşları dokuyan, hatta makineleri yapan biz işçileriz. Bütün hayatı üreten, üretirken yaparken sakat kalan, canından olan da biz işçileriz.

Bütün bu söylediklerin doğru.

Koca şair N. Kemal'in dediği gibi, «dünya öküzün boynuzunda değil» biz işçilerin «ellerinin üstünde dönüyor...»

İşte böyle olduğu içindir ki, biz işçiler, en onurlu, daima alnı açık, namerde muhtaç olmayacak tek sınıfın, işçi sınıfının sıra neferleriyiz.

Burjuvalar bizi kasıtlı olarak küçümsüyor. Hor görüyor. Patronlar istiyorlar ki önlerinde diz çökelim, onlara yalvaralım. Onlardan himmet bekleyelim. Patronlar istiyorlar ki, biz işçiler her zaman onlara muhtaç olduğumuzu, onlar iş vermese aç kalacağımızı söyleyelim.

Hayır, Mehmet arkadaş!

İşgücünü patrona satarak yaşayan, hünerli elleri ile hayatı üreten biz işçiler, insanların en onurlusuyuz. İşçi olmaktan gurur duyuyoruz. Evet, biz sömürülüyor, horlanıyoruz. İkinci, üçüncü sınıf vatandaş muamelesi, köle muamelesi görüyoruz ama... Dünyayı biz değiştireceğiz. Yeni dünyayı biz kuracağız. Kimsenin horlanmadığı, ezilmediği, küçümsenmediği bir dünyayı kendi ellerimizle biz yaratacağız. Ve bu onurlu görevi başaracak gücümüz de vardır. Onun için bizi niye horluyorsunuz diye yakınmanın gereği yoktur. Bilakis mücadeleye işte bu yüzden daha bir azim ve şevkle girmenin gereği vardır.

Bir de, Mehmet arkadaş, üniversitelilerin ve bilhassa üniversiteli kızların bizi aşağıladıklarını, işçidir diye dudak bükerek küçümsediklerini söylüyorsun.

Unutma ki bu kapitalist düzen, bir tek işçileri ve köylüleri cahil bırakıp şartlandırmıyor. Üniversiteyi de bitirse bazı insanlar, kapitalist düzenin yoz, gerici kültürünün etkisinden, baskısından kendisini kurtaramıyor. Bunlar, işçileri ve köylüleri küçümserken aslında onların verdiği mücadeleden duydukları korkuyu dile getiriyorlar. Kaldı ki, işçileri-emekçileri bilinçlendirmek için hapislerde yatan, faşist kurşunlarına hedef olup canını yitiren, okulundan kovulup, iş bulamayan nice üniversiteli genç erkek ve kızlar da var. İşte bizim asıl dostumuz bunlar. Biz bu gençlere bakalım. Ayrıca üniversiteli kızlar biz işçileri küçümsüyor diye onlara düşman olmanın da gereği yok. İşçilerin arasındaki birliği pekiştirip böylesi etkilere karşı kararlıca mücadele etmek var... Bizi küçümseyenlere bizim kendilerinin de kurtuluşu için mücadele verdiğimizi anlatıp, onları da davamıza kazanmak diye bir meselemiz var.

Yeni mektuplarını bekler, nice mutlu günlerin bizim olacağı inancı ile seni ve diğer arkadaşları yürekten selâmlarız.

GERÇEK

AKDENİZ KIRINDA YAŞAM

BEYMELEK KÖYÜNDE ABDULLAH DAYI (HAMZA KARADUMAN) SÖMÜRÜ KALKSIN DİYOR, İNSANLIK İÇİN BARIŞ İSTİYOR

GERÇEK Muhabiri
Ali Arslan

Antalya'nın «doğusu» diye anılan (altyapı hizmetleri olmadığı için) Kaş ilçesinin Demre (Kale) bucağının Yukarı Beymelek köyündeyiz. Halk arasında «Kant» diye anılan bir tanıdığımızın yanına gidiyoruz. Vardık, evde yok. Ekin tarlalarında olduğunu öğrendik.

Bir baba oğul, orakla ekin biçiyorlardı. Yaklaştık, selâmlaştık. «Kolay gelsin» dedik. «Sağolun, hoşgeldiniz» dediler.

Hal hatır sorduk. Verim nasıl, tarla kaç dönüm? gibi. En küçük oğlunu suya gönderdi. Çıkınında bulunan birkaç domatesi soğan ve peyniri yufkalarla birlikte bize ikram etti. Fakat çok az ekmekleri vardı. Yerken «Bunlar bunu bize verdiler, kendileri ne yapacaklar?» diye düşünüyordum.

GERÇEK: Adınız, soyadınız?

CEVAP: Hamza Karaduran. Köyle Abdullah dayı derler.

GERÇEK: Ne iş yaparsınız?

CEVAP: Çiftçiyim.

GERÇEK: Nerede oturuyorsunuz?

CEVAP: Yukarı Beymelek köyünde.

GERÇEK: Oturduğunuz ev kendinizin mi?

CEVAP: Evet kendimin. Ama eve benzer hali yok. Dam tipi bir ev. Yığma duvar. Altında hayvanlar var.

GERÇEK: Toprağınız var mı? Varsa ne kadar?

CEVAP: Var. İşte bu gördüğünüz tarla. 28 dönüm (Ekin biçtikleri tarlayı göstererek) burası... Toprağımın hepsi bu. İçinde keçi boynuzu ve kerti zeytinler (aşılı zeytinler) var.

GERÇEK: Ne kadar keçi boynuzu olur? Gelir sağlıyor musunuz?

CEVAP: Bir ton kadar olur. Kilosunu bir liradan satarız. Hepsi bin lira eder. Çoğu zaman toplamayız. Burada kalır. Zeytinlerden de yemeklik yağ ve zeytinimizi karşılarız. Başkaca bir gelirimiz yok.

GERÇEK: Siyasal iktidarlar bugüne kadar köyünüze neler yaptılar

CEVAP: Köylülerimizin de katkısı ile okul yaptılar. Ama okulun lojmanı yok. Öğretmenin oturacağı ev yok. Öğretmenlerimizden hoşnutuz. Daha öncekiler de iyi idi. Hoşnut idik.

GERÇEK: Siyasi iktidarlardan ne bekliyorsunuz?

CEVAP: (Hangi partili olduğunu sorduğumu sandı). Benim partim orak ve çalışan ellerimdir (göstererek). Yalnız bize değil, herkese yapmalı, herkese yardım yapmalı. Gavırlar aya gidiyor. Neden birlik yapıp aya gitmiyoruz? Suyumuz yok, yolumuz yok. Var ama, çağıllanmadı. Öğretmenlerden birinin arabası var. Bize yardım ediyor. Hastamız olsa götürüyor.

GERÇEK: Ambargo nedir? Amerika'nın ambargosuna ne diyorsunuz?

CEVAP: (Ambargonun ne demek olduğunu sordu. Biz de kısaca açıkladık. Aşağıdaki cevabı verdi): Ambargodan endişe duyuyorum. Ele muhtaç olmayalım. Kimsenin sömürgesi altında yaşamak istemem. Sömürü kalksın, özgür yaşayalım.

GERÇEK: Hayat pahalılığı ile aranız nasıl?

CEVAP: Hayat bizim için çekilmez durumda. Para edecek bir şeyimiz yok. Zenginle fakir bir olmaz. Ama zenginler kayırılıyor. Tüm herkes bir olmalı. Birlik yapılmalı. İnsanlar barış içinde yaşamalı.

GERÇEK: Başka bir diyeceğiniz var mı?

CEVAP: Hepsi bu tarladan kaldırdığımız ekine (buğdaya) bakıyor. Onaltı nüfus geçinecek bununla. Yağı, tuzu, giyeceği her şeyi buna bakıyor. Yıllık bir yük buğdaya çalışıyorum. Zenginler şekeri çuval çuval alıyor. Fakir bulamıyor. Küçükler (yoksulları kastederek), biz fakirler eziliyoruz. Tüm haksızlıklara karşı çıkmalıyız. Babamız dahi olsa karşı çıkmalıyız.

Abdullah dayı hep iyilik dileklerinde bulundu. Özgürlük ve barış istiyordu. Bunu sık sık vurguladı. Türkiye güçlensin, yaşama düzeyi yükselsin, ilim ilerlesin diyordu. Evine davet etti «biz burayı yarın biçeriz, kimse çalışmadın, niye bitirmedin diyemez. Eve gidelim. Çay içelim, daha konuşalım» diye ısrar etti.

Kendisine bu işi bugün bitirmesinin iyi olacağını, evine gelip çayını içeceğimi, kendisiyle gene konuşacağımı söyledim. İnanmak istemedi. «Öyle diyenler oldu ama gelmediler» diye diretti. Ben de mutlaka geleceğimi vurguladım. Ayrılmak için izin istedim. Ayrılırken Abdullah dayının ve oğullarının bu ziyaretten hoşnut görünmelerine sevindim. Dayının elini öptüm, oğulları ile tokalaşıp öpüştük. Çok samimi idiler. Ayrıldık. 50 metre yürüdükten sonra dönüp baktım, onlar orakla çalışmaya devam ediyordu.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

En Temel İnsan Haklarından Biri Olan Çalışma Hakkı
Patronlarca Hiçe Sayılıyor

İşçi Kıyımı Aldı Yürüdü

Yurdun dört bucağında patronlar yanlarında çalıştırıp sömürdükleri, sırtlarından milyonlar vurdukları işçileri işlerine geldiği gibi kıyıp açlığa ve çaresizliğe terketmektedirler. İş kıyımının nedenleri arasında işçilerin sendikalaşma gayretleri ile patronların bu yılki toplu sözleşmeler üzerinde baskı kurma gayretleri başta gelmektedir.

SAMSUN PTT İŞYERLERİNDE TOPLU KIYIM

Samsun PTT Baş Müdürlüğüne bağlı işyerlerinde de işçi kıyımı almış yürümüştür. Bu konuda Samsun, Giresun, Ordu, Çorum, Amasya il ve ilçelerinde çalışan bir grup PTT işçisinin gazetemize gönderdikleri mektubu yayınlıyoruz.

Bizler P.T.T. Samsun Başmüdürlüğü'ne bağlı çeşitli il ve ilçelerde alınteri döken işçileriz. Türk - İş'e bağlı Haber - İş'in üyeleriyiz.

1 Temmuz 1978 tarihinde bölgemize bağlı yerlerde çalışan 100 kadar emekçi kardeşimizin işine son verilmiş, apar - topar işten atılmışlardı. Aynı uygulama —içinde bizim de bulunduğumuz— 100 kadar işçi için daha yeniden gündeme getirilmiş bulunmaktadır. İşveren 28 Temmuz 1978 tarihinde bizleri işten atacağını bildirmiş bulunmaktadır.

İşten daha önce atılmış olan emekçi kardeşlerimiz ve atılmak istenen bizlerin bu işyerinde 1 - 15 yıl arasında çalışmışlığı vardır. Bunca uzun süre çalışmış olmamıza rağmen hâlen mevsimlik işçi kapsamında tutulmuş olmamız akıl alacak bir iş değildir.

Bu kadarla da bitmiyor mesele. Ne önceki atılmalar sırasında, ne de şimdi, kendilerine ısrarla duyurmuş olmamıza rağmen, üyesi bulunduğumuz sendikadan hiç bir ses soluk çıkmamıştır. Böylece sendika işverenin bu işçi düşmanı tutumunu benimseyip desteklediğini ispatlamıştır.

İşveren bizleri atacağı zamanı çok iyi hesaplamıştır. Ağustos ortasında yakacak paralarımız, Eylül'ün ilk haftasında da elbise paraları verilecekti. Öte yandan yine bu aylarda toplu sözleşmeye oturulacaktı. İşveren bizleri şimdiden atarak, bu paraları verme eziyetinden kurtulmuş olmaktadır.

Tamamiyle işçi düşmanı, işverenin kâr hesaplarına dayalı bu uygulama ile, kendisini bir zamanlar bizlere umut olarak yutturmuş CHP nin ve onun ağırlıkta olduğu bu hükümetin gerçekte ne olduğunu anlamış bulunmaktayız.

Sarı Haber - İş Federasyonunun tutumunu ise Hükümet ile Türk - İş arasında varılan anlaşmaya bağlamak gerekiyor inancındayız.

Bizi ekmek kapımızdan ettiler, fakat biz de gerçek umudumuzun ne olması gerektiğini anlamış olduk.

GAZİANTEP'TE FIRIN İŞÇİLERİ İŞÇİ KIYIMINA KARŞI SAVAŞ VERİYORLAR

Gaziantep'te ücretlerinin yükseltilmesi ve dinlenme günü olan Pazar günleri çalışmamak için direniş yapmaya zorlanan fırın işçilerinden bir kısmı da «başkalarına örnek olsunlar» diye işten atılmışlardır.

İşten atılan iki işçiyle aşağıdaki konuşmayı yaptık.

Çalıştıkları işyerinden atılan iki fırın işçisiyle TSİP binasındayız. Kendileriyle tanışmak istediğimizi belirttik. İsminin İhsan Avcı olduğunu söyleyerek anlatmaya başlayan arkadaşımızı birlikte dinleyelim:

— Ben ve arkadaşım —Tahsin Kurt— fırın işçisiyiz. İlk defa sizleri TSİP'in düzenlediği «EMEKÇİ HALK GECESİ»nde görmüştük. Ben o «gece»ye diğer fırın işçisi arkadaşlarımı da getirmiştim. Ben ve arkadaşım DİSK'e bağlı Gıda - İş Sendikası'na üyeyiz. Sendikanın aldığı karar gereğince ücretlerimizin yükseltilmesi ve zar günleri fırın işçilerinin tatil yapmaları istemiyle pazar günleri çalışmadık.

GERÇEK: Bu işi bırakma eyleminin Gaziantep çapında olduğunu biliyoruz. Bu eyleme katılmayan fırınlar oldu mu?

CEVAP: Birkaç fırında bu oldu. Ama biz 20 - 30 kadar sendika üyesi fırın işçisi, toplu halde bu fırınlara giderek, işin durdurulması gerektiğine ikna ettik arkadaşları. Ve işi bıraktılar.

GERÇEK: İşi bırakma eyleminden ötürü işten atılan arkadaş oldu mu?

CEVAP: Oldu tabii. Meselâ beni işten attılar. (Bu arada Tahsin Kurt söz alarak «Ben Pazar günü patrona çalışmak istemediğimi, sendikaya gitmek istediğimi söyledim. Patron «sendikada ne işin var?» diyerek beni işten çıkardı» demiştir.)

GERÇEK: Peki, İhsan arkadaş; senin çalıştığın işyerinde kaç kişi var? Kaçı sendikaya üye?

CEVAP: Biz işyerinde 5 kişiydik. Bunun 3'ü sendika üyesidir.

GERÇEK: Yanılmıyorsam iki haftadır Pazar günleri ekmek yok şehirde. İsteklerinizin kabulü konusunda yeni bir gelişme var mı?

CEVAP: Daha bu konuda iç açıcı bir durum olmadı. Hattâ tek tek işten çıkarmalar devam ediyor. Ama biz, her şeye rağmen İSTEKLERİMİZ GERÇEKLEŞİNCEYE KADAR DİRENECEGİZ! Ayrıca başarılı olacağımıza da inanıyorum.

ARTAŞ TUĞLA'DA...

Geçende Araklı ARTAŞ Tuğla Fabrikasında çalışan bir grup işçi, şirketin en büyük hissedarı ve yönetim kurulu başkanı olan fabrika müdürü tarafından hiç bir gerekçe gösterilmeden işten atılmıştır. İşçiler işten atılma nedenlerinin gerçekte sendikalı olmak istemeleri olduğunu söylemişlerdir. İşçiler işverenin işyerinde kurmak istediği sarı sendikaya karşı çıkmışlar ve DİSK'e bağlı bir sendikada örgütlenme çalışmalarına başlamışlardı.

Günde dokuz saat 80 lira gündelikle çok güç şartlarda elleri parçalanarak çalışan işçilere hiç bir tazminat ödenmemiştir.

ARTAŞ Tuğla Fabrikasında halen çalışan işçiler, işten atılan arkadaşlarının da yardımıyla DİSK'e bağlı bir sendikada örgütlenme çalışmalarını sürdürmektedirler.

Bafra'da Kaporta Atölvesinde Çalışan Genç İşçiler

Yurdumuzda çoğu küçük ya da orta boy iş yerlerinde sömürünün en ağır şartları hüküm sürüyor. Buralarda çalışanlar çoğunlukla henüz öğrenim çağında olan 14-18 yaşları arasında işçiler. Hemen her yerde sendikasız, sigortasız, her türlü sosyal haktan yoksun çalışıyorlar.

Bafra'da bu tür iş yerlerinden bir kaporta atölyesinde beş işçiyle konuşan Bafra GERÇEK Muhabiri Metin Özarıcı'nın izlenimleri, genç yaşta «hayata atılan» işçilerin çalışma ve yaşam koşulları hakkında bir fikir sahibi olmamıza yetiyor.

Sıcak bir Temmuz gününde Bafra'da kaporta atölyelerinden birindeyim. 14 - 18 yaşları arasında eğitim - öğrenim çağındaki genç işçilerin birkaçıyla görüştük. Bir arabayı zımparalıyorlardı. İsimlerini sordum. Bahtiyar Gül, 18 yaşında (kalfa), Ümit Kurt 14 yaşında (çırak), Aydın Söylemez, 17 yaşında (çırak), Selahattin Kaleci, 15 yaşında (çırak), Durmuşali Türkmen, 18 yaşında (kalfa) olduğunu öğrendim.

Çıraklar haftada 75 lira ücretle çalışıyorlardı. Kalfaların durumu ücret bakımından daha iyi halliceydi. 200-350 lira arasında gelirleri vardı. Ama hiç birisi sigortalı değildi. Sendikaları yoktu. «Çalışırken iş kazası oluyor mu?» soruma, Bahtiyar Gül, «Olmaz mı? Çook!» diye cevap verdi ve parmağını gösterdi. «İşte benim parmağım yok. İşin kötüsü, bir de ustadan dayak yiyoruz Elimizi kestik diye.»

Belirli bir çalışma saatleri yoktu. Sabah saat 7'den ellerindeki iş bitene kadar çalıştırılıyorlardı. «Bir gece saat 0.3'e kadar çalıştığımı biliyorum», dedi birisi.

Ustaya karşı hiç bir güvenceleri olmadığından yakındılar. Sık sık ustalarından küfür işitiyor, dayak yiyorlarmış. İkide bir de «Bir daha işe gelme!» tehdidiyle karşılaşıyorlarmış. Askere gidene kadar mecburi çalışacaklarını söylediler. Askerlik dönüşü babalarından alacakları parayla kendi dükkânlarını açıp usta olacaklarmış. Bir babanın parası kaç oğula dükkân açmaya yetecek, orası belli değildi tabii. Ama şimdilik umutlarını buna bağlamışlardı.

Bu arada çalıştıkları işin çok kirli bir iş olması nedeniyle yıkanma sorunları olduğunu da söylediler. İş yerinde banyo olmasını istediklerini yazmamı söylediler bana. Eve gittikleri zaman yıkanmak için çok su harcıyorlar diye analarıyla kavga ettikleri oluyormuş. Zehirlenmeye karşı işverenin onlara yoğurt vermesi gerektiği halde onu da hiç alamıyorlarmış.

Bafra'da bütün çırakları ve kalfaları bir araya getirip haklarını almalarını sağlayacak bir örgüt olup olmadığı sorulduğunda, böyle bir örgütten haberleri olmadığını söylediler. Ama haklarını almak için örgütlenmeleri gerektiğini anlamaya başlamışlardı.

TRT Beyin Yıkadıkça Kazanıyor

Yapılan bir açıklamaya göre, Televizyonun reklam gelirleri hızla artmaktadır. Kapitalistler, ürettikleri malların satışını hızlandırmak ve pazarını genişletmek için televizyondan yararlanıyorlar. Eskiden çok az olan televizyon reklâm programları şimdi yayınların büyük bir bölümünü işgal ediyor. Daha çok tüketim isteyen patronlar, reklâmlarla israf ekonomisini pompalıyorlar. Bu gidişten TRT kazanıyor, patronlar ise daha çok kazanıyor.

Aslında TRT'nin kazandığı, patronların kazandığının yanında devede kulak kalır. Önceleri yayın gelirleri, bütün gelirlerinin üçte biri iken TRT'nin şimdi reklâmlardan bütün gelirlerinin üçte ikisini kazanması bu gerçeği değiştirmez Patronlar reklâm yoluyla satışlarını artırıyorlar ve büyük kârlar elde ediyorlar

Ama TRT kazanıyor, patronlar kazanıyor, buna karşılık emekçiler kaybediyor Pompalanan tüketim, bilinçsiz kitleleri kucaklamayı, bu yoldan sömürüyü daha da artırmayı amaçlamaktadır Televizyonun bütün yayınları gibi, reklâm yayınları da, geniş televizyon seyircisi kitlenin bilinçlenip uyanmasını önlemeye ve beyin yıkamaya yöneliktir

EL KAPILARI KÖLELİK KAPILARI

Suudi Arabistan'dan Dönen Samandağ'lı İşçilerle Röportaj

Samandağ GERÇEK Muhabiri Tekin SAT

Gerçek : Adınız, soyadınız?

Cevap : Şevket Erol.

Gerçek : Suudi Arabistan'a ne zaman gittiniz?

Cevap : 25 Ekim 1977'de gittim.

Gerçek : Ne için Suudi Arabistan'a gittiniz, sebebini açıklar mısınız?

Cevap : Türkiye'de evimden başka beş karış toprağım yok. Üstelik de yedi nüfusa sahibim. Bunları geçindirebilmem için el kapılarına gitmek zorunda kaldım.

Gerçek : İş ve İşçi bulma Kurumu kanalıyla mı gittiniz?

Cevap : Hayır. Bir mütahit bizi götürdü.

Gerçek : Mütahit sizi götürürken sizinle hangi şartlar da anlaştı?

Cevap : Zaten benimle bir sürü arkadaş gitti. Biz eski Arapça yazılı mukaveleyi okuyabilemediğimiz için önce mukavelenin içindeki şartları anlayamadık. Orada bizim gibi çalışan Lübnanlı işçi arkadaşlara Arapça yazılı mukaveleyi okuttuk. Kısacası, şirkete «köle» gibi satıldığımızı söylediler bize.

Gerçek : Orada hangi iş kolunda çalışıyordunuz?

Cevap : Az öncede belirttiğim gibi, şirkete köle gibi satıldığımız için şirket istediği yerde bizi çalıştırıyordu. Meselâ yol yapımı, inşaatlara beton dökme, çimentoyla yüklü tır kamyonlarını boşaltma, kısacası tüm ağır işlerde çalıştırılıyorduk.

Gerçek : Saat kaçta işe başlıyor ve kaçta bırakıyordunuz?

Cevap : yedi'de işe başlıyor, onyedi'de işi bırakıyorduk. Yani 10 saat çalışıyorduk.

Gerçek : Çalıştığınız şirketi bırakıp başka bir şirkette çalışabilir miydiniz?

Cevap : Hayır. Patronun izni olmadan hiç bir yerde çalışamazdık.

Gerçek : Yaşam tarzınızı açıklar mısınız?

Cevap : Kardeş, vallahi çadırda beş kişi yatıyorduk. Çadırda beş kişi yatıyorduk. Biliyorsun çadırda tuvalet yok, mutfak yok. Genellikle içtiğimiz sular hem sıcak, hem de tuzlu.

Gerçek : Size «Kitle» dergileri göndermiştik, aldınız mı?

Cevap : Aldık. Çok memnun olduk. Dergileri okuduk, okuduktan sonra diğer işçi arkadaşlara da verdik.

Gerçek : Para biriktirebildiniz mi?

Cevap : Hayır, biriktiremedik. Sebebine gelince, İTALYAN şirketi tarafından sömürüldük. Yani, Türkiye'de ezildik, Suudi Arabistan'a gittik, orda da İtalyan şirketi tarafından ezildik.

Gerçek : Türkiye'de ezilmişim, Suudi Arabistan'a gene ezilmişim deniz. Fukaralıktan kurtulma yolunu hiç düşündünüz mü?

Cevap : Tabii, ezile ezile düşündüm. Tüm çalışanlar, emeğini patronlara satanlar, yani bütün sömürülenler birlik olup, bizi sömürenlere karşı mücadele ede ede fukaralıktan kurtulabiliriz.

İskenderun Demir Çelik Raporu

İskenderun Demir - Çelik İşletmeleri'ne bağlı Karabük Şantiyesinde çalışmakta olan muvakkat işçiler 1971 yılından bu yana keyfi yönetimler ve işçi düşmanı iktidarlar tarafından yoğun baskı ve haksızlıklara maruz bırakılagelmişlerdir.

● 1978 yılının başlarında çöken ve müteahhitlerce 2,5 ayda yapılabileceği belirtilen Sinter bant yolları, muvakkat işçilerce 12 günde onarılmış, ancak, vaadedilen ikramiye bordrosu hazırlandığı halde, iş bitince bu durum örtbas edilmiştir. Prim olarak tanınan haklar şantiye mühendislerince yenmiştir.

● Ücretlerden % 2 oranında «yatırım fonu» adı altında keyfi kesinti yapılmaktadır. Bu kesintiler iade edilmelidir.

● Daimi kadrolara işçi alınırken MC döneminde tayin edilen AP, MHP, MSP'li işçi ve mühendislerin yakınlarına ayrıcalık tanınmaktadır. Yine MC dönemlerinde daimi kadrolara alınmış işçi ve mühendisler için kurum imkânları çarçur edilmekte ve bu işçi ve mühendislerin önemli bir bölümü tarafından muvakkat işçilere baskı uygulanmaktadır.

● Toplu sözleşme ücret zamları muvakkat işçilere uygulanmamaktadır.

● Muvakkat işçilerin kazanılmış haklarını gasbetmek amacıyla yeni iş akti imzalanması istenmekte, bunun için işveren temsilcilerince yoğun baskı uygulanmaktadır.

● İşletmenin imkânları özel işler için kullanılmaktadır. Meselâ muvakkat işçiler, yağmurda, fırtınalı günlerde işe yayan giderken, hastalık hallerinde araba verilmezken, şantiye arabaları ile özel işler için Kilis'e, Gaziantep'e gidilmektedir.

Karabük şantiyesi muvakkat işçileri kendilerine yönelik her türlü baskı ve haksızlığa karşı birlik içinde mücadele vermektedir. Bu amaçla oluşturulan Karabük Şantiyesi İşçileri Komitesi yukarda özet olarak belirtilen sorunları bir raporla Çalışma Bakanlığı'na, Başbakanlığa, Devlet Bakanı H. Çetin'e, Karabük Şantiyeleri Genel Merkezine ve CHP Genel Merkezine, Payas Belediye Başkanının da onayladığı bir mektupla iletmiştir.

İskenderun Demir Çelik İşletmelerinde MC iktidarlarının artığı keyfi yönetimlere artık son verilmeli, işçi düşmanı faaliyetler durdurulmalıdır. Karabük Şantiyesi işçileri bu uğurda birlik ve beraberlik içinde sonuna kadar mücadele edecek ve haklarına sahip çıkmasını bileceklerdir.

ESKİŞEHİR'DE SARI ÇİMSE-İŞ ÇÖKÜYOR

Türk-İş'e bağlı Sarı Çimse - İş Sendikasının Eskişehir'deki tuğla fabrikalarında mevzilerinden sökülüp atılması hızla sürüyor. Yazın yakıcı sıcağında tuğla ocaklarının tozlu topraklı işyerlerinde çalışan ve bu işkolunda parababalarının en acımasız sömürüsüne maruz kalan tuğla işçileri uyandıkça, sınıf bilinçleri geliştikçe sarı sendika çemberini de kırarak DİSK'e bağlı Keramik-İş Sendikası saflarında kenetleniyorlar.

Kılıçoğlu Kiremit fabrikasında çalışan 800 işçi gerek işverene, gerekse sarı sendikaya karşı mücadele vererek Keramik-İş Saflarında birleşti. Sarı sendika - işveren birliği birçok işyerinde olduğu gibi burada da ortaya kondu. Ve DİSK'e bağlı Keramik-İş'e geçen işçilerin içinde önlerde yürüyen İşyeri Baştemsilcisi Kelam Çelik'in işine işveren tarafından son verildi. Ama Kılıçoğlu Kiremit Fabrikası işçileri baştemsilci arkadaşlarını yalnız bırakmadılar ve atılan arkadaşlarını geri alması için işvereni zorladılar. Yapılan ihtarlar sonuç vermeyince hep birlikte direnişe geçtiler. Kılıçoğlu Kiremit fabrikasında hayatı durdurdular.

Şimdi 28 Temmuz'dan beri direnişlerini sürdürüyorlar ve Kılıçoğlu Fabrikasında işçilerin sendikal mücadelesi zafere ulaşana kadar sürdürmeye kararlılar.

Zafer mutlak Kılıçoğlu İşçilerinin olacaktır!

Ankara Boğaziçi'nde Bir İlerici İşçi Daha Katledildi

ANKARA : Halk düşmanı faşistler yurt çapında sürdürdükleri saldırı ve cinayetlerden birinde daha 14.7.1978 günü saat 22.30 sularında, işe gitmek için Boğaziçi semtinde dolmuş bekleyen Tıp Fakültesi hastahanesinde odacı sağlık emekçisi Battal Kılıçaslan'ı kurşunlayarak katletmişlerdir. Faşistler, 60 yaşlarındaki bu emekçi kardeşimizi demokrat ve ilerici olduğu için gözlerini kırpmadan kurşunlamışlardır. Tıp Fakültesinde sağlık emekçilerinin bir çoğuna yapılan bu saldırılar çalışanları tehdit etmek ve sindirmeyi amaçlamaktadır.

Battal Kılıçaslan'ın iş yerinde 17.4.1978 günü yapılan cenaze töreninde tüm Boğaziçi emekçi halkı ve ilericiler, sosyalistler hazır bulunmuşlardır.

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST
Baskı: Reyo — Baskı Tarihi: 6 Ağustos 1978